

אורות השבע

גלוון מס' 842

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בארץ-ישראל
ומלך התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
רב אברהם טריקי

פרשת השבוע
וירא

עדות
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

זכות אבות

ויקרא אברם שם המקום ההיא יהוה יראה אשר אמר היום בדור יהוה יראה.
(בראשית כט, ז)

חיום ויום העתידין... ומדרש אנדה, כי יראה עקדת זוג, ולסלו לישראל בכל שנה ולהצלם מן הטורענות, כדי שיאמר הום הזה בכל הדורות הבאים, בהר ה' יראה, אפço של יצחק צבור ועומד לנכורה. (רש"י)
עליקת יצחק בגנים ישדי לכפרת עונותיהם של ישראל, מפורש הוא במדרש ובתלמוד, וכשהם דברי המדרש (ויקרא וכה כת, ז): אמר הקב"ה לישראל, בני אם אתם מבקשים לחות לפני ביום זהו, היו מזכירים זכות אבותיהם וכוכן לפני בדין. באחד, וזה אברם שנא' אחד היה אברם. זכרו תרעה, זה יצחק שנא' ירא והנה איל. מקרא קדש, וזה יעקב שנא' שמע אל יעקב וישראל מוקרי. ואימתי תהי מזכיר זכות אבותיהם וכוכן לפני ביום הדין. ואת וועה, שמעיקרא ובזה נילה לנו הש"ת, שבזכות אבותיהם הראשונים אנו וכוכן לפני ביום הדין. אמר הקב"ה לאברהם אגדה טובה תרעה בשם ספר משה): אמר הקב"ה לאברהם, אני היחיד ואתה היחיד – אתן לבניך זים המזוחד לכפר בו עונותיהם, וזה התשענא רביה. ועוד אמר הקב"ה לאברהם אם אין כפירה לבניך בראש השנה – תחא ביום הכיפורים, ואם לאו – תחא בהשענא רביה.

ונדולה מזו מעננו בוגם (ר' ה' ט, ב): אמר רבבי אבוחו למה תוקען בשופר של איל, אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברם, ומעלה אני עליכם כאיל עקדתם עצמכם לפני. והדברים תמהווים ואומרים דרשני, שכן מה עני זכות אבות – לזכיה בדין, וכי מי שיש לו אב צדיק יהא רשאי השופט להוטות לו את הדין! ואזרבה השכל מורה שיש להחמיר בו יותר משאר בני אדם, שהרי היה לו לckett בדרכיו אבון, ובו יותר יפלא דברי הגם' שם' מעלה אני עליכם כאיל עקדתם עצמכם לפני, וכי ע' זכירת העמידה יתעלה האדם למדרגה כה נשגנה של נתקד על גני המזבח.

ואכן כבר הרגש הריטב"א (שמ) בהערה זו, והairo ענין זה בזה": פירוש לאו למימרא שיהא חובה לתקוע בשופר של איל, זהה תנן כל השופרות כשהן כשרין כשהוא שופר חלול ושמו שופר וכו'. והוא דמהדרין אמר הקב"ה ע"ג דאיתו איל מנגה, מכל מקום הרי הבשיח הקב"ה לאברהםiscal זמן שמחזקון בדרכיו ועשה המצווה בחיבתו – שיזכור להם עקדתונו, שנא' בהר ה' יראה, ומשום הכל כי אפשר לו מות, אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל שאחטן מחבצין מצחה זו זכר לעקידת יצחק והולין בדרכיו, מעלה אני עליכם כאיל אמרתי לכם לעקו עצמכם לפני – ועשיתם, עכ"ל. ומכלל דבריו עולה, שיעיר מעלת התקיעה בשופר של איל, והוא הנגיד דעת' שיש בו כדי להראות בנפשנו את החביבות והחשותוקות לעצם מצות העמידה. והקב"ה מצרי גילג' זה ל'מעשה', ח"ש' כאיל אמרתי לכם לעקו עצמכם לפני – ועשיתם.

אלא שמכל הן אתה שמע לאו, שאן הבשיח זו של' זכות אבות' טמורה, אלא למי שמחזק בדרכיו האבות ומשתוקק ללקת בדרכיהם, וכמבואר להדייה בדרכי הריטב"א – שמחזקון בדרכיו' והולין בדרכיו. וזה עמוק ענן זכות אבות, האמור בוגם' ובמדרשיים הנ"ל.

ועל פי זה איתא התחם: אמר הקב"ה לישראל בני אם ראייתם זכות אבות שמתה חוכות אמותה החסיד, דהנה איתא התחם: אמר הקב"ה לירושלים (סנהדרין ז, א) אודות מעלת מידת שנתמוטטה, לנו והידבקו בחסיד. Mai טעמא, כי החרדים ימושו וזה זכות אבות והגבעות חמוטינה זו זכות אמותה, מכאן ואילך – וחסדי מאיתך לא ימוש וברית שלום לא תמוט אמר מרחמן ה' (ישעיה ט, ט), עכ"ל. וצריך ביאור איך תאה זכות אבות מתמוטטה, והלא מובטח לנו ע' הקב"ה שכך וזה גופא נילה לנו הקב"ה, שאם ראייתם שזכות אבות מתמוטטה לכם, וזה אותן שאות שאין אתם הוליכם בדרכיהם, ועל כן' לנו והדבקו בחסיד, והבן.

תעתה בא וראה עד כמה יש בכח האדים להתעלות למדרגות האבות ה'ק, וכדברי רבוותינו (ח"א טה, טה) חייב אדם לומר מתי גיעו מעשי למשה אבויו אברהם יצחק ויעקב. ועמוק תבעה זו הוא מפני שירשנו מאבותינו את הכללים לגערן למדרגה שגנבה זו. וכשהם דבורי הבהירם של הנר' מולחן צ"ל בספריו רוח חיים (אמות ה, ג) עה"פ מותהן בתומו צדיק אשר בניו אחריו המשיר לדבר רב העיר במלור אורות הבשורות".

דבר העורך

아버ם אבינו ותקומת הנשומות

כתב ה'צورو המור' אברם אבינו בענותנותו לאחר ניסיון העקידה, ראה עצמו במדרגות נעריו יושב אברם אל נעריו, ובגלל שהתחבר איתם ז' קומו וילכוי הייתה להם תקומה בנסחתם, מוסף החתום סופר בשם רבו ה'פניהם יפות' שהם התעלו מבתחילה שנאמר להם 'שם לך פה עם החמור' דרישו ח"ל עם הדומה לחמור, מבאר היבן לאשרי איתא במסכת ביצה "הבהמה והכלים כרגלי הבעלים", שאיסור תחומיין של הבהמה והכלים נקבע לפי הבעלים, כך כאן אברם אבינו הבעלים גבהה מעלה בעקידה, אזי מילא נוצרה מהפיכה גם בנשחתם של נעריו הנלוים אליו, מסופר על הבש"ט שהוא אומר קדם כל תפילה, הריני מקשר עצמי עם כל ישראל באשר הם, ועיין היבא תקומה לשורש נשחתם וקיים את ליבותיהם של ישראל לעבדת ה'.

מכורgam עלון האזינו

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וק"ק שבטי ישראל שכונה יא' בארץ שביע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מחיק לאר-שבע													
יום	כט	יום	כט	יום	כט	יום	כט	יום	כט	יום	כט		
יום ראשון 23.11.19	5:06	יום שני 22.11.19	5:07	יום שלישי 21.11.19	5:06	יום רביעי 20.11.19	5:05	יום חמישי 19.11.19	5:04	יום שישי 18.11.19	5:03	יום שבת 17.11.19	5:02
עלית חסיד	זון סליחות	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New	זון ת>New		
11:27	11:27	11:27	11:26	11:26	11:26	11:26	11:26	11:26	11:26	11:26	11:26		
חצות יםليلת	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח	פנאי בדולח		
11:58	11:58	11:57	11:57	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56		
15:49	15:49	15:50	15:50	15:50	15:50	15:51	15:51	15:51	15:51	15:51	15:51		
16:42	16:42	16:43	16:43	16:43	16:43	16:44	16:44	16:44	16:44	16:44	16:44		
16:55	16:55	16:55	16:56	16:56	16:56	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57	16:57		

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	וירא
הפטורה:	ואהשה אחת
כניסת השבת:	16:25
יציאת השבת:	17:16
רביינו תם:	17:50

אורות הקשרות

(שלב ב, ז): כי כמה מידות שהצדיק טוח וגע להשנים, לבני אחורי המה כמו טבע מוטבע, ובקצת יייטה יייטה לזה. כמו שנראה בחוש שירותים מעמי הארץ שביהודים מוסרים את עצם על קידוש ה', והוא מוטבע בנו מאברהם אבינו שמסר נפשו באור כבדים על אמונתו, עכ"ל (עיין להנ"ר א"ד סדר עז' לבספה מכתב מלאחו ח' א' בביואר ענין מידת הרחמים, שהביאה דבריו ומ' שלבר ענין זה הארכוה בטוב טעם). הרי לפניו, שמדרגת האבות ה' מושರשת 'בטבע' נפשנו עד ש'בקצת יייטה' נכל להתעלות ולהשיג את מדרגותם בפישטו ממש, והדברים מופלאים ומדברים הםبعد עצם.

ובזה באור בעל המוסר פרשה מופלאה אוזות שליחותו של אליעזר למצוא אשה ליצחק, כפי שהוא ערכוה בתה"ק (בראשית כט, ב-ז): יאמר אברהם אל עבדו וכן ביתו... שים נא ייך תחת יירכי ואשביעך בה' אלוז השם ואלה הארץ אשר לא תתקח אשה לבני מבנות הכנען... כי אל ארץ ואל מולדת (פ' מבית אבוץ) תכל ולקרת אשה לבני ליצחק'. ווש לתמוהו, بما שהבתו בנות מבית אבוץ של אבא"ה יותר מבנות הכנען, והלא גם אבותוי היו עובדי אלילים. וביתר יפלא מודע לא רצעה בבתו של אליעזר, כמבואר ברש"י עה' פ' אל לא תכל האשה אחריה (שם כט, ה-ט): אל כחיב, בת התחה לו לאלייר והיה מוחזר למצעה עיליה שייאמר לו אברהם לפנות אליו להשiao בתו, אמר לו אברהם - בני ברוך אתה איזור ואין איזור מוחדק בברוך. והלב משותם, הלא בתו של אליעזר התחה בנדיר בת ה' ח מופלא, כמו שדרשו בנים יומא (כח, ב): 'המושל בכל אשר לו, א"ר אליעזר שמושל בתורת רבנו. דמשק אליעזר, א"ר אליעזר שדולה ומשקה מחותרת רבו לאחרים'. עכ"פ והוא שלא געשה בתו של אליעזר מבתו של בתה של הרשות ואחותו לבן הארץ. וכבר באור בזה בעל המוסר יסוד נזול והוא, שאמנם גם אבותוי של אבא"ה היו עובדי אלילים, מכל מושחתים לא היו מושחתים במידותיהם, ומה נשתרבו על פניהם הכנענים שהיו מושחתים במידות בטבע נפשם. תדע, שאברהם ע"ה עמד החסל יצא מהם, וגם בקה ע"ה שנשתחווה במידה מופלאת של חסד יצאה מהם עד שודשו עליה רבותיהם שהיתה 'כשושנה בין החוחחים'. ועפ"י המבואר יזון שפיר, שכן ענין מידות האב המה כמו טבע מוטבע בנפש בינו אחורי, ולהי החוד אבא"ה שלא ישא יצחק מבנות בענין אשר ירשו בטבע נפשם את מידות אבותיהם. **תצא למד ממן'** ערוכה בביבמות (עמ' א) עד כמה מושרש בטבע נפשן מידות אבותיהם ה'ך, ואיתא התם: 'שלשה סימנים יש באומה זו, רחמים ובישנים גומל חסדים. רחמים, דכתיב ונתן לך רחמים ורחם והרבך (בביס' ג, ז). בישנים, דכתיב בעבר תהיה יוראתו על פניכם (שוחט' ג). גומל חסדים, דכתיב למען אשר יצוה את בני ואת ביתו ונו' (בראשית ט, ט). כל שיש בו שלשה סימנים הללו, ראוי להזכיר באומה זו. ועת שאן כאן רק 'סימן' גראיזא, שהרי כבר נפסקה מכאן הלכה ברמב"ם (הלסת איסורי באהא פ"ט ה"ז) ובוטש"ע (אהע"ז סימן ב סעיף ה), מה ל' יוכן כל מי שיש בו עוזות פנים או אכזריות ושונה את הבירות ואיט גומל להם חסד, וחושין לו ביחסו שמא גבעוני הא. שסימני ישראל האומה הקדושה, בישנים רחמים גומל חסדים', עכ"ל. הרי לפניו שאם ח' אן מוטבע בנפש הבן מידות אבותיהם ה'ך, הרי זה החושין לך' ביחסו לעניין נישואין שמא איתו מבני בנים!

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

בית הוראה "היכל יرون"
סאטת חותם דוד גבריאל שטפאן
מענה אנושי והלכה לשאלות בהלכה
על פסקי מרים הגר"ע יוסף זוקל

08-6701234

בין השעות: 10:00-11:00, 17:30-18:30
לשאנות דחופות: 22:00-23:00

כמובן ניתן להשאיר שאלות בתיקת הדואר במקום
מוסחת 'תורת חסד' רוח' עמוס ירכוי 3, באר שבע

אורות הפרשה

מלח אל חיל

'ישוב אברהם אל גערוי אף על פי שזכה אברהם אבינו לגילאים אלוקים נוראים בעקבית יצחק חזר לעבודת ה' הפешטה ובענותנותו העמיד את עצמו במדרגה של גערוי, מבאר ה' בן לאשרי' בגין זה שהתחבר אתם זכו "וילכו" שהתעללו ונעשו צדיקים בבחינות מהלכים מלחיל אל חיל, "יחידי" וכל כך גבהה מעלהם עד שהbamם לדרגה נשגהה של יכולת לעשות ייחודיים עלイונים, ולהעלותם "אל" יידעו שהוא של טוביה ונורכה "באר שבע" בידוע עיר אנפין, להודיע שפע רב של טוביה ונורכה "באר שבע" בידוע שהוא בחינות העולם הזה הנקרא בחינות מלכות.

נבואה מן השם

'יקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השם', צריך להבין מדוע היה צריך שיתגלה אליו מלאך ה' פעים' ייקרא אליו מלאך ה' מן השם, ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השם', מבאר הרברכה משלשת' שתורתנו הקדשה באה להדגיש לנו את גודל ענותנותו של אברהם אבינו ע"ה וגודל עצמת צדクトו, שאחר שעמד בגבורה עלילאית בניסיון הקשה שבסולם ניסיון העשיר, וגםఈ שהיה לו גiley שכינה שנגלה אליו מלאך מן השם', ייקרא אליו מלאך ה' מן השם', הנה מפני רוב גודל ענותנותו היה מסופק אברהם אבינו בעצמו האם באמת זכה להתגלות מלאך והאם באמת זכה שנאמר לו 'עמה דעתך כי ריא אלקים אתה', ועל כן היה צריך שיתגלה אליו המלאך שוב פעם שנייה, ושתבוא לו הנבואה מן השם עוד פעם ייקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השם ויאמר כי נשבעתי נאות ה'.

עקדת כפולה

'יקרא אליו מלאך ה' מן השם' ויאמר, עתה ידעת כי ריא אלקים אתה ולא חשכת את בנו את ייחיך ממנה, יש לדקדק לכואורה תיבת מני כמיותרת מכאר הצדיק מרעננה זע"א "מנני" גימטריה קם" סופי תיבות שמות אבותיהם הקדושים "abraham יצחק", בא לرمז לאברהם אביהם ע"ה שמעלה עלי הכתוב כאלו הייתה עקידת כפולה ושניהם הוקרכו על גבי הכתוב גם יצחק.

ברכת ה' לאברהם יצחק ויעקב

'כי ברוך אברך והרבה אורבה את זרעך', והרבה גימטריה ריח", "ארבה" גימטריה יצחק", מבאר ה' בן לאשרי הכוונה, שרמז לו כאן שיעיקר זרעו של יצחק אבינו ע"ה היה יעקב אבינו ולא עשו, שיעקב אבינו הוא זה שיקבל את הברכות מישראל אבינו, וזה שנרמז "זהרבה ארבה" גימטריה ריח יצחק", אמר לו הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה דע לך שהברכות שאוי נוטן לך עכשי, הם עברו למי שייאמר לו יצחק בנו ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה', והוא זה שיחשב לעיקר זרען אברהם ולעיקר זרעו של בנך יצחק, וגם אני יברך אותו ואת הברכות הוא יקבל גם ממוני'.

ברית מילה נמלחים כל העונות

'יאמר וגוי אל נא תעבור מעל עבדך', כתוב להקדשת לוי רבי לי יצחק מברדי צוב ד"ע, שרמז בכאן על התגלות אלה הנבואה זכרו לטוב ברית המילה. ונראה ראשי תיבות מתיבות אלו "ו"יאמר וגוי אל נא תעבור מעל עבדך" עם הכלול של שתי תיבות אלו "אמת עין". והכוונה עפ"י מה דאיתא במסכת שבת חותמו של הקב"ה אמת ואיתא בפרק דרכו אליעזר שבשעה שאמר לו הקב"ה לאליהו הנבואה זכרו לטוב שמןונה אותן להיות נוכח בכל ברית מילה, אז יראה בעיניו איך עם ישראל עזבו בניר בריתך, אמר אליו היפך דברי קנאתו, שאמר על ישראל עזבו בניר בריתך, אמר אליו הנבואה זכרו לטוב להקב"ה, ריבונו של עולם אתה יודע שאין בעל קנאה, ושמא היה בעל ברית חוטא ולא אוכל לסובלן, והבטיחו ה', שימושם שמחת ברית המילה על כל עונותיהם. וזהו "אמת עין", שנרמז כאן המשתפים בשמחת הברית כדי שלא יקרה מוחל להם לכל המשתפים בשמחת הברית כדי שלא יקרה אלה הנבואה חלילה לא לבוא ולבור משם בכלל חטא הנאספים שם, גם שאליהו הנבואה יראה בעיניו "עין" איך בני ישראל מקיימין את מצות ברית מילה בשמחה ובשמחה ובטוב לבב וסוף תיבות של תיבות אלו "יאמר וגוי אל נא תעבור מעל עבדך" גימטריה תפ"א, מס' פ' יתיר משם הנוקבא של הטומאה למדנו שbezot ממצות ברית מילה ניתן כוח גדול להודי להיות למללה מן הטומאה להתגבר עליה, לשבר ולהכינע את כוחה ואת תפ"ג מחנותיה.

דבר רבני הקהילות

הברה"ג גאל לוי שליט"א

דבר ק"ק "תפילה אל ה' שכ' נווה זאב ב"ש

בוחן מידה תחריטות

מובא בפרשה, שאברהם אבינו מיד כשרה אורהים רן לקראות שנאמר "וירא וירץ לקראות מפתח האוהל" ועוד כשעמד לשורתם אמרו "ואל הבקר רץ אברהם" מובא במדרש שבקר זה ברח לו עד ריחו. ועוד: "מהרי שלוש סאים קמח סולת" הכל בזריזות עצומה בבלא ליאות, על אף גילו המבוגר של אברהם בן מאה שנה ביום השלישי למילתו, בזמן הכאב הנדול ביותר שהוציאו ה' חמה מנורתי קה. וכן "וימהר אברהם האולה אל שרה". אומר האלש"ר הקדוש בהנהגה זו מלמדנו שתי הדרכות שמקיימים מצוה א. בזריזות ולא בעצלות. ב. לעשות את המצוה בעצמו ולא ע"י שליח. אף שהיה כן גדול וחולש ביום השלישי למילתו, יוכל לקרא לשרה ע"י משרת הילך ואמר לה בעצמו, מלחמת אהבת המצוה ואמר לה שם האפייה והלישה יהיה על ידה ולא ע"י אחרים, כדי לזכות גם אותם במצוה. בשנחתנון בדבר, נעמוד מופתעים איך אדם יכול להגיעה לדרגה כזו מקירות נש כוזת עצומה אפשר להגיד מעל הטבע.

אלא אומרים חז"ל, דע כי אדם יש כוחות נש עצומים מוחבאים, יש ביכולתו לפעול פעולות כבירות ביותר אלא שאיןם מנוצלות. הרاءיה כשהאדם רוצה להיחלץ מסכנה, מסוגל לעקור ולשבור דברים שבושים פנים לא יוכל לעשות בשעת רגעה. ומשמעותו של דבר קזו עליו בקבוק תבערה לתוך מכוניותו, ורצה להיחלץ ולא יכול, כיון שחגורת הביטחון נתפסה, אמר לי שעקר את כל הבחל מהזיק את החנורה, דבר שבשים אופן לא ניתן לעשותו, אלא שכחות הנפש וועלם במלוא מרצם נתנו לעשותות הכל.

יעוד, זכרוני בהיותי בחור היה ילד שהראש שלו נטהש בין הבחלים פניו הכהילו וכל האנשים מסביבו נלחזו וביקשו להוציא עזורה, והוא שם אברך צנום כשהשמע שהילד והבן שלו מתח את הבחלים וחילץ את בוגנו, כשראו את זה כולם לא האמינו איך אברך כזה צנום וחולש יכול לעשות מעשה כזה, אלא כמו שאמרנו שלבן אדם יש כוחות נש נפש מוחכאים, כשהוא נמצא בצרה הם פועלם במלוא מרוצם. והאבות הקדושים ניצלו את כל כוחות הנפש שהיו טמונה בהם כדי לעשות רצון ה'.
יבן אמרו רבותינו, שכל מעשייהם של צדיקים הם בזריזות כי בזה מראים אהבת ה', שאדם אשר חפץ באיזה עניין עושה אותו במהירות ללא בכבדות, ובזה מראה על אהבת ה'. ועוד, יש לחוש פן יתפסנו היצר יבטלנו מהמצווה, ומרגלא בפומיה של החפץ חיים ללמידה מוסר השכל למידת הזריזות מן המלאכים שכן המלאכים כולם אומרים קדוש ברגע אחד, ואם הוזמן שאחד מהם מקדים לחברו מיד נשך בהבל פיז, אבל לא נחפרש מה גורלו של המאוחר, מדוע? אלא אומר החפץ חיים, ממשום שמרוב התשוקה לקדש שם שמיים בפמליה של מעלה נמצא רק מי שיקדים, אבל אין מי שיآخر – כי המלאכים ורזיהם הק.

עוד מסופר אגדות בעל הספר "מקדש מלך", שנקלע לאיזה עיר בעבר יום הכהנים, והכינו בו שהוא איש צדיק וננתנו לו להתפלל, וכן עשה. וזהו שליח ציבור בעברית ובסילוחות בהתלהבות מודולא. וכל ליל כיפור ישב ולמד, וביום למחורת התפלל הוא עצמו בכל תפילות היום, בהתלהבות ובΚοל גדול ומתהו כל הקהיל, איך יש בכחו לעמוד יומם ולילה בהתלהבות זואת וודאי זה לאו בר איןיש – אלא מלאך. ושוב גם לאחר צאת יום הכהנים ישב ולמד ואכל איזה רבר לפתיחה הצום, וישב ולמד מסכת סוכה כל הלילה. מכאן לומדים, נשיט לאדם חشك ל תורה ולמצוות – שום דבר בעולם לא ימנע בעדו, ילך ויצליך. אמר האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוצק זצ"ל, מבקש אני מהחסידים אשר יבוא אליהם יצר הרע לפתחותם, לא ישמעו לו. לא בוגןלו שיסרבו לשמע לעצחו, אלא פשוט לא יהיה להם פנאי לשמעו לפטפוטיז. וכן מצינו בגנוזי עולם שהספקו לעשות כל כך הרבה. כמו שאמרו על הרשב"א אשר חיבר כמה וכמה חיבורים וכן הרביין תורה הרבה לתלמידים והשיב תשובה לכל קצוו תבל, הכל הספיק לעשות הרבה טובות ובדעתו ישבו כל ימי לשליט חמוץ דרבנן גוון.

אכן זו מידתו של אברהם אבינו מידה הוריזות **ללא** שום פשרות
וחשבונות, ויהי רצון שאנו בנוו של אברהם אבינו שנדק במידותיו
הנפלאות לטוב לנו כל הימים.

אורות ההלכה

חשיבות הלבתיות משולחנו של

כורע המרא דארה

האו הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

מְהֻלָּכֹת שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב - ב'

ש. באם מוחר לחדש או לערוב תבשיל המתמת על נבי הפלגות בשבעה?

ת. תבשיל שאיתו מבושל כל צרכו העומד על גבי הפלטה, אסור לבחוש בתוכו, מפני שעיל ידייך הוא ממהר את בישולו. והוא הדין אפילו כשהוחוד מהאש, כל זמן שעדיין הוא רותח. ויש מחמירין שלא לבחוש כלל בסיד העומד על האש אף כשתבשל כבר כל צרכו. וכן ראוי לנווג.

ש. האם מותר להוציא מאכל מתוך סיר העומד על גבי הפלטה בשבת?

ת תבשיל שנחבשל כל צרכו, מותר ליטול ממנו בclf גם בעודו מונח על הפלטה. ויש שנהגו שלא להוציא ממנו כלום אלא לאחר שהורד מהפלטה, וטוב להחרمير בה מקום האפשר. אך אם לא היה התבשיל מבושל כל צרכו, אסור להוציא ממנו מאלל כל זמן שהוא רותח, בין כשהוא על הפלטה ובין כשהורד מהפלטה.

קפואים כדי להפシリים או לחומרם?

ת. מותר לעשות כן בשבת, ובלבד שקדם לכך ינער מהם פתית' קרת הדבוקים בהם.

ש. תבשיל צוונן שהיה מותח במקור, האם מותר להניחו בשבת על גבי הפלטה כדי לחממו.

ת יש להקל בזה לאחינו הספרדים, ובלבד שהיא התבשיל יבש וمبושל כל צרכו. ויש המקיימים מה, גם כשהיא התבשיל מעט רוטב, מפני שהוא יבש. והמחמיר שלא לחרום על נבי הפלטה בשבת אלא אם כן היה התבשיל יבש לגמרי, תבוא עליו ברכה.

ש. האם מותר להניח בשבת קדרה של תבשיל צונן או דברי מאפה מוקפאים על גבי הקדרה העומדת על הפלטה, כדי ללחמם?

ת. מותר להניח בשבת קדרה של תבשיל צונן על גבי קדרה חמה העומדת על הפלטה, ואפשר להקל בזה בכל סוג התבשילים: בין שהייה מבושל כל צרכו אם לאו. ובין שהייה בו רוטב הרבה או שהייה יבש, ובין שהייה חם או צונן לגמרי. ובלבד שלא יוכל התבשיל להתחכם בדרך זו עד כדי שתהא היד סולדת בו. ואם היה התבשיל יבש לגמרי ומבושל כל צרכו, מותר להניחו בדרך זו אפלו עד שיגיע לחום הרבה שהיד סולדת בו. וגם אנחנו האשכנזים המחרמיים שלא להניח שום דבר מאכל בשבת על גבי הפלטה, או המחרמיים מאחינו הספרדים שאינם מניחים על גבי הפלטה בשבת אלא מאכל שהוא יבש לגמרי, יכולים להקל בדרך זו אף לכתהיליה.

ש. כיצד ניתן לחמם חלב עובר תינוק בשבתו

ת. מותר לערות עליו מים ווותחים כדי להפיג את צנחו, אך לא להיפיך דהינו מתחת את החלב לחוץ מים ווותחים, מפני שתתאה גבר. ואם רתח החלב ממערב שבת ונצטנן, מותר אף להניחו על גבי פלטה חשמלית, ובבלבד שלא יגיעו לידי חום שהיד סולחת בו.

ש. כיצד ניתן להזכיר בפה כורזין בשבתו?

ת. הוואיל וקפה טורקי הינו קלוי בתקנון יצירותו, ולדעת מהן השוו"ע אין בישול אחר קליה, מותר מעיקר הדיון לעורות מים רותחים אפילו מכל ראיון לתוך הקפה בשבת. והמחמיר שלא להכין קפה אלא בכלי שני או שלישי, תבואה עלייו ברכה. ויש אומרים שיש בישול אחר קליה, והואיל והקפה הוא מקל הבישול, אין להכינו מעיקר הדיון אלא בכלי שלישי בלבד. וכן נהוגים אחינו האשכנזים.

ש. ומה הدين בזה לנבי הסוכר ותקפה הנמס?

ת. סוכר וקפה נמס הינם מבודלים בטהילך יצירתם, והויאל ולכל הדעות אין בישול אחר בישול, מותר מעיקור הדין לעורות עליהם מים רותחים אפילו מכלי ראשון. ואולם גם מה חממיר שלא לעורות עליהם מים אלא מכלי שני, תבוא עלייו ברכה. ואם עירה מים מכלי ראשון לתוך הכוס ואח"כ נתן עליו את הסוכר והקפה, דין בכלי שני.

הבטחה של צדיק

"את חיבת לבוא להרצאה בשבת", אמרו לה החרותיה. "מרצה מיוחד במינו בא אלינו מושיקגו, כדי לדלismoו אותו".

ספרה הנדרי הייתה נערה צעירה, תושבת ס' פול במינסוטה שבארצות הברית. היא בא להרצאת האורתודוקס שלמה זילמן הכת, ובמהלך הרצאה פרצה בבלci. בתום הרצאה ביקש המרצה לדעת מדויע בכתה הצעירה. בהתרגשות פלטה ספרה: "האיש שעליון סיפרת היה סבי".

היא נולדה למשפחה ורוכת מיהדות. אביה שימש פרופסור באוניברסיטה המקומית. את חינוכה קיבלה בבית ספר ממשלתי. ככל הדיע על הייתה היודית היחידה בשכנת גילה. אימה הייתה משנה באונינה: "את יהודיה, هي גאה בכך",อลם בעינה לא הייתה זהה ממשמעות.

את סבה, ר' שמואל ברודיא, היהודי נשוא פנים וחובש כיפה גדולה, זכרה היטב. הוא היה יליד העיר אישישוק שבאזור וילנה בליטא. בארצות הברית שימש נשיא חברת 'בסט כשר' לייצור בשר. הוא גם היה בעל דרך גדול. כמו כן זכרה את סבתה, שהקפידה לילכת בשבת בבוקר בבית הכנסת. באותה תקופה בא לעיר השlich הרב משה פלר, והקדים את בית חב"ד. אחיה של ספרה החל לפקד את המקום, ובמראצת הזמן החל לשומר מצות. היא שוחחה אליו שיחות נפש ארוכות. אך לא השתכנע ולא הסכימה אפילו לבקר בבית חב"ד.

בעבר זמן והיא פגשה חברה לשעבר. זו ספרה לה בהתלהבות כי היא לומדת בבית חנה, המכון ללימודיו היהודי של בית חב"ד. כאשר הזמין אותה ספרה לבקר ולהציג, נענתה ונכנסה. ספרה לבאה שמעה את הבנות משוחחות על בורא העולם. היא הופתעה לגנות כי כל בנות המכון אכן מאמניות בקב"ה. סדק כל נוצר בהשפת עולמה. היא הוסיפה לבקר בבית חנה, אך עדין השאלות והספקות מלאו אותה.

כך באה גם להרצאה שנערכה לקרהת י' שבט, יום השנה להסתלקותו של רבי יוסף יצחק (הריי"צ) מליבוואויטש, הנשיא השישי של חסידות חב"ד. המרצה, הרב שלמה זלמן הכת, יצא בשערו לשיקגו בשליחותו, ונחשב גואם בחסד עליון. הרב הכת סיפר על פעילותו של הרב הרריי"צ להפיכת אמריקה למקום תורה. בין השאר סיפר:

"עם סיום מלחמת העולם השנייה נחלתי קרן הצלה לעוזרת הפליטים שהגיעו לפלוייד ולארכ'ישראל. נשיא הקמן היה יהודי אמיתי, שלא נמנה עם החסידים, ושמו ר' שמואל ברודיא, נשיא חברת 'בסט כשר'. יומם אחד העלה מושאלת להביא בעצמו

טנא ברכות

ברגשי כבוד ניגל הנם לשגר את ברכותיהם הלבבות
לכבד מורתנו ורבנו הדגול והנעוץ, מקום עליה של תורה
בעירת הק' ראש ואושון לכל דבר שבקדושה
아버 הרועים ומורבץ תורה לעדרים, מה מפיק מרגלית
אשר מוסרת נפשו ומכתת רגלו להפיץ תורה
ולקדש שם שמי ברבים

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הרבי הראשי וראב"ד באור שבע

ולרعيית הדגללה, אשת חיל עטרת בעלה,

הרביית מרים דרעי תלט"א

ולבנם הנכבד והנעלה ראשית רשות בית המדרש "קול יהודה"
היום צהוה"ג אברם דרעי שליט"א
ולרعيית מנג"ת צביה תה'
לרגל השמחה השורה במעונים
בחולdot הנכבד / הבת בשעטו"מ
יה"ר שיזכו לגדרה ברוב נחת ושמחה לתפארת המשפחות
הנכבדות ובחייק ירא אלוקים תננתן, Amen.

ולחתנה דבי נשיאה הנכבד והנעלה

הרה"ג אביחי שמעון אילוז שליט"א

ולרعيית מנג"ת אורית אסתר תה'

לרגל השמחה השורה במעונים

בחולdot הנכבד / הבן בשעטו"מ

יה"ר שיזכו לגדרו לתורה, לחופה ולמעש"

ברוב נחת ושמחה לתפארת המשפחות הנכבדות, Amen.

ואף ברך לך לחתנה דבי נשיאה הנכבד והנעלה
היום צהוה"ג שלמה יש"ר רבין שליט"א

לרגל התמנתו לכahn פאר אב"ד מקודש

בבית הדין באורה"ב ובחפות

תחזקנה ידיו במלאת הקודש לדון דין אמרת

لامיטה של תורה ולקדש שם שמי בנועם מעשי, Amen.

הمبرכים מעומקא דלייא

שלמה אוחזין ירושע (שוק) דMRI מזכיר המועצה הדתית

רבני השכונות והקהילות

שבדי הרכבות והמועצה הדתית

לעלילי נשמה
חוב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
רabitatral traki yah
בד להזה זל מת סמי דל

